

съ дветъ си минарета, сега превърната въ музей на азербейджанското изкуство. Наблизу до нея е татарският базаръ (покрыто пазарище). Градскитъ булеварди сж красиви, асфалтирани, съ кичести дървета, съ многоетажни сгради, удобни хотели, голъми ресторанти, обширни магазини, складове, кантори. Множество трамваи, автомобили, коли се движатъ по тѣхъ. Шумна многобройна тълпа се блъска по тротоаритѣ. Градътъ има източенъ видъ не само по многото си джамии, плоски покриви, палмови градини, фонтани, но и по населението си. Наредъ съ синеокитѣ и плещести руси, тукъ срѣщате татарки, забрадени съ розови кърпи, които тѣй бързатъ, че сякашъ тичатъ. До тѣхъ бавно се движи нѣкой персиецъ съ своята вехтозаветна фигура, наметнатъ съ червена мантия. Предъ кафенето сж насѣдали тлъсти арменци, а до тѣхъ сухи казаки.

Въ Баку има много джамии, отъ които най-голѣмата е обрната въ музей

Съвсемъ другъ изгледъ има „Черниятъ градъ“. Той се е простналъ край морето, на 3—4 километра дължина, северно отъ Баку. Чудно впечатление прави той на пжтника. Въ него обикновени кжши вие не виждате. Отъ всички страни пѣп-